Lieta Nr. 142005109
(1-81-11/5)

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011. gada 17. janvārī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese I. Kaļiņina,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *N.V.* pieteikuma par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2009. gada 7. oktobra lēmuma Nr. 3552 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2009. gada 27. jūlijā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – Pārvalde) Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors noformēja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. 050/PA 646746 (turpmāk – Protokols, lietas 40. lapa) par to, ka *N.V.* (turpmāk – pieteicējs) 2009. gada 27. jūlijā plkst. 17.34 Rīgā, vadot transportlīdzekli *BMW*, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/* (turpmāk – transportlīdzeklis), pa Hanzas ielu no Skanstes ielas Pulkveža Brieža ielas virzienā, apbrauca sastrēgumā esošu transportlīdzekļu kolonnu pa labo malējo joslu, krustojumā ar Pulkveža Brieža ielu neizpildīja 512. ceļa zīmes („Braukšanas virzieni joslā") prasības, turpināja braukt taisni, radot traucējumus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem. Ar savu rīcību ignorēja citu transportlīdzekļu vadītāju intereses.

Par Protokolā fiksēto pārkāpumu Pārvaldes Satiksmes Administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas priekšnieka vietnieks 2009. gada 12. augustā pieņēma lēmumu Nr. 050/PA 646746 (turpmāk – sākotnējais lēmums, lietas 41. lapa) saukt pieteicēju pie administratīvās atbildības par Ministru kabineta 2004. gada 29. jūnija noteikumu Nr. 571 „Ceļu satiksmes noteikumu" (turpmāk – CSN) 3., 34., 70. punkta, 298.11., 314.1. apakšpunkta un 317. punkta prasību neievērošanu, atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) $149.^4$ panta 13. daļas 1. punktam, $149.^4$ panta 14. daļai un $149.^{31}$ panta otrajai daļai, uzliekot pieteicējam naudas sodu Ls 100 apmērā.

Nepiekrītot minētajam lēmumam, pieteicējs to apstrīdēja Pārvaldes priekšniekam (lietas 29. – 30. lapa).

Izskatot pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumu, Pārvaldes priekšnieka vietniece 2009. gada 7. oktobrī pieņēma lēmumu Nr. 3552 (turpmāk – Lēmums), ar kuru grozīja sākotnējo lēmumu un piemēroja pieteicējam naudas sodu Ls 50 apmērā.

[2] 2009. gada 9. novembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēja pieteikums par Lēmuma atcelšanu. Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2009. gada 11. novembra lēmumu ierosināta administratīvā lieta Nr. 142005109.

Pieteikumā un tā papildinājumos (lietas 22. lapa) pieteicējs norāda turpmāk minēto.

Izbraucot no AS „Aizkraukles Banka" stāvvietas, kas atradās apmēram 100 – 150 metrus pirms Hanzas ielas krustojuma ar Pulkveža Brieža ielu, kreisajā transporta līdzekļu kustības joslā bija izveidojies blīvs sastrēgums, kas sākās jau pirms minētās izbrauktuves no stāvvietas.

Tā kā otrajā kustības joslā bija sastrēgums un tikai no otrās braukšanas joslas varēja šķērsot Pulkveža Brieža ielu taisni, izskatījās, ka pārkārtoties uz otro braukšanas joslu nebūs iespējams. Tādēļ pieteicējs nolēma virzīties līdz krustojumam un braukt pa labi Pulkveža Brieža ielā, kur pēc pārsimts metriem bija iespēja apgriezties braukšanai pretējā virzienā.

Kad pieteicējs tuvojās krustojumam, luksoforā iedegās zaļā gaisma un automašīnas no otrās braukšanas joslas sāka virzīties pāri krustojumam. Šajā brīdī viena no automašīnām otrajā kustības joslā kavējās veikt manevru, tādējādi radot pieteicējam iespēju netraucēti pārkārtoties uz otro braukšanas joslu šīs automašīnas priekšā, ko pieteicējs arī izmantoja un krustojumu ar Pulkveža Brieža ielu šķērsoja taisni.

Nedaudz tālāk Pulkveža Brieža ielā (apmēram 150 metrus no Hanzas ielas krustojuma ar Pulkveža Brieža ielas sākumu) pieteicēju apturēja policijas darbinieks, kas stāvēja Hanzas ielā, labajā pusē no brauktuves.

No Protokola sastādījušā ceļu policijas darbinieka atrašanās vietas aiz ēkas Hanzas ielā 22 nav iespējams redzēt transportlīdzekļus, kas virzās pa Hanzas ielas labo braukšanas joslu brīdī, kad otrajā braukšanas joslā izveidojies sastrēgums, un ar nepieciešamo precizitāti novērtēt pārkārtošanās vietu no labās joslas uz otru joslu.

Pieteicējs neveica nevienu no LAPK 149.[4] panta 13. daļā norādītajiem manevriem. Braukšanu pa tā paša virziena blakus joslu nevar uzskatīt par minētajā tiesību normā uzskaitītajiem manevriem. Pieteicējs Protokolā norādītajā vietā un laikā neveica vairākus citu citam sekojošus CSN pārkāpumus.

Nevienā brīdī pieteicējs nav norādījis, ka steidzas vai piekrīt izdarītajam pārkāpumam. Līdz Protokola izlasīšanas brīdim pieteicējam nemaz nebija zināms, ka viņš tiek apsūdzēts par agresīvu braukšanu.

2011. gada 11. janvārī saņemtajā paskaidrojumā (lietas 60. lapa) pieteicējs papildus norāda, ka Lēmumā nav norādīts, kādus citu citam sekojošus satiksmes noteikumu pārkāpumus pieteicējs ir izdarījis.

[3] Atbildētājs tiesai sniegtajā rakstveida paskaidrojumā pieteicēja pieteikumā ietverto prasījumu neatzīst pilnā apmērā, balstoties uz Lēmumā ietvertajiem argumentiem.

[4] 2009. gada 10. decembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēja iesniegums (lietas 54. lapa), kurā pieteicējs piekrīt lietas izskatīšanai rakstveida procesā. Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 114. panta pirmo daļu, tiesa nolēma lietu izskatīt rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[5] Izvērtējot administratīvā procesa dalībnieku izvirzīto argumentu pamatotību kopsakarā ar lietā iesniegtajiem pierādījumiem, tiesa atzīst, ka pieteicēja pieteikums nav pamatots un tas ir noraidāms turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[6] Ar Lēmumu noslēdzies administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas process iestādē. Tā rezultātā pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.[4] panta 13. daļas 1. punkta un 149.[4] panta 14. daļas, un pieteicējam uzlikts naudas sods Ls 50 apmērā.

[7] Saskaņā ar LAPK 8. panta pirmo daļu persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā un vietā. Līdz ar to spriedumā LAPK normas, kas paredz atbildību par administratīvo pārkāpumu, ir izteiktas likuma redakcijā, kas bija spēkā administratīvā pārkāpuma izdarīšanas laikā.

[8] Pārsūdzētais Lēmums, kas pieteicējam ir nelabvēlīgs administratīvais akts, pamatots ar CSN 4. punktu un 298.11. apakšpunktu.

Minētās tiesību normas noteic šādu normatīvo regulējumu.

Ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības (CSN 4. punkts).

Norādījuma zīmes ievieš vai atceļ noteiktu ceļu satiksmes režīmu. (..) 512. zīme „Braukšanas virzieni joslās". Joslu skaits un no tām noteiktie braukšanas virzieni krustojumā (CSN 298.10. apakšpunkts).

513., 514., 515., 516. un 517. zīme „Braukšanas virzieni joslā". No joslas noteiktie braukšanas virzieni krustojumā. Uz 512., 513., 514., 515., 516. un 517. zīmes var būt norādīta informācija par ceļu satiksmes ierobežojumiem krustojumā. 512., 515. un 517. zīme, kas atļauj nogriezties pa kreisi no kreisās malējās braukšanas joslas, atļauj no šīs joslas apgriezties arī braukšanai pretējā virzienā (var tikt lietota 513., 514., 515., 516. un 517. zīme ar bultu konfigurāciju, kas atbilst noteiktajiem braukšanas virzieniem krustojumā). 512., 513., 514., 515., 516. un 517. zīmes darbība attiecas uz visu krustojumu, pirms kura zīme uzstādīta, ja cita 512., 513., 514., 515., 516. un 517. zīme, kas uzstādīta krustojumā, nedod citus norādījumus (CSN 298.11. apakšpunkts).

Savukārt LAPK tiesību normas, pēc kurām pieteicējs konkrētajā gadījumā tika saukts pie administratīvās atbildības, noteic šādu normatīvo regulējumu.

Par agresīvu braukšanu, kas izpaudusies kā vairāku tādu citu citam sekojošu ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu izdarīšana, kas saistīti ar ceļu satiksmei bīstamu vai traucējošu situāciju radīšanu, – uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz divsimt latiem (LAPK 149.^{4} panta 13. daļas 1. punkts).

Par citu šajā kodeksā neminētu ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanu – izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam piecu latu apmērā (LAPK 149.^{4} panta 14. daļa).

[9] Tiesa konstatē, ka konkrētajā lietā nav strīda par to, ka pieteicējs 2009. gada 27. jūlijā plkst. 17.34 vadīja transportlīdzekli Rīgā, pa Hanzas ielu un šķērsoja krustojumu ar Pulkveža Brieža ielu taisnā virzienā.

Lietā ir strīds par to, vai pieteicējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par Protokolā konstatētajiem pārkāpumiem.

[10] Atbilstoši LAPK 9. panta pirmajā daļā noteiktajam, par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Saskaņā ar LAPK 243. panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar šā panta otro daļu, panta pirmajā daļā minētos faktus citastarp konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar liecinieku liecībām un citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

[11] Tiesa konstatē, ka konkrētajā lietā ir šādi pierādījumi.

[11.1] 2009. gada 27. jūlijā noformētais Protokols (lietas 40. lapa), kurā konstatēts, ka 2009. gada 27. jūlijā plkst. 17.34 pieteicējs, vadot transportlīdzekli Rīgā, pa Hanzas ielu no Skanstes ielas Pulkveža Brieža ielas virzienā, apbrauca sastrēgumā esošu transportlīdzekļu kolonnu pa labo malējo joslu, krustojumā ar Pulkveža Brieža ielu neizpildīja 512. ceļa zīmes („Braukšanas virzieni joslā") prasības, turpināja braukt

taisni, radot traucējumus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem. Ar savu rīcību ignorēja citu transportlīdzekļu vadītāju intereses.

Ar Protokolu pieteicējs ir iepazinies, to parakstījis un sniedzis rakstisku paskaidrojumu.

[11.2] Pieteicēja 2009. gada 27. jūlijā sniegtais paskaidrojums (lietas 43. lapa), kurā pieteicējs norāda, ka brīdī, kad tuvojies krustojumam, redzēja, ka trešā mašīna, kas stāvēja rindā, lai brauku taisni, „saminstinājās" (iespējams noslāpa). Tādēļ pieteicējs izmantoja iespēju iekārtoties kreisajā joslā un krustojumā uzreiz braukt taisni. Savlaicīgi ieņemt kreiso joslu nebija iespējams, jo, izbraucot no stāvvietas, Hanzas ielā bija sastrēgums.

[11.3] Pieteicēja pasažieres *O.G.* liecība (lietas 44. lapa), kurā paskaidrots, ka pieteicējs lēni vadīja transportlīdzekli pa labo transportlīdzekļu kustības joslu. Neviens no kreisajā kustības joslā esošajiem transportlīdzekļiem nedeva pieteicējam iespēju pārkārtoties. Kad līdz krustojumam bija palikuši 15-20 metri, viena mašīna, kas atradās kreisajā joslā, apstājās, visdrīzāk „noslāpa". Pieteicējs izmantoja šo iespēju, lai pārkārtotos uz kreiso braukšanas joslu un krustojumā brauktu taisni. Pārējo autobraucēju tiesības netika ignorētas, jo automašīnu plūsma tika apturēta citas noslāpušās automašīnas dēļ.

[11.4] Pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākā inspektora *I.R.*, kurš noformēja Protokolu, ziņojums (lietas 45. lapa), kurā norādīts, ka kopā ar jaunāko inspektoru *J.B.* atradās postenī Hanzas ielā Pulkveža Brieža ielas 25. nama pusē, kur novēroja pa Hanzas ielu braucošo transportlīdzekļu kolonnu. Bija sastrēgums kreisajā braukšanas joslā, kurā transportlīdzekļi brauc taisnā virzienā. Pieteicējs pārvietojās pa labo malējo joslu un, iebraucis krustojumā, neizpildīja 512. ceļa zīmes prasības un turpināja braukt taisni, radot traucējumus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem. No inspektoru atrašanās vietas pārkāpums bija labi saskatāms.

[11.5] Pārkāpuma vietas fotouzņēmumi (lietas 6. – 8., 31. – 37. un 46. – 48. lapa).

[12] LAPK 244. pantā noteikts, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

[12.1] Izvērtējot lietā esošos pierādījumus to savstarpējā kopsakarā, tiesa atzīst, ka ar Protokolu un *I.R.* dienesta ziņojumu ir pierādīts fakts, ka pieteicējs 2009. gada 27. jūlijā plkst. 17.34 vadīja transportlīdzekli Rīgā pa Hanzas ielu un pirms krustojuma ar Pulkveža Brieža ielu brauca minētās ielas labajā joslā, kurā braukšanas virziens noteikts ar 512. ceļa zīmi – braukt pa labi. Taču pieteicējs šo ceļa zīmē noteikto norādi neizpildīja, bet turpināja braukt pa Hanzas ielu taisni. Pieteicējs šādu manevru uzskatīja par viņam piemērotu, jo viņa mērķis ir bija braukt pa Hanzas ielu taisni, taču esošā sastrēguma dēļ viņš savlaicīgi nespēja ieņemt kreiso braukšanas joslu. Savukārt Pārvaldes amatpersonas šo pieteicēja braukšanas manevru raksturoja kā agresīvu braukšanu, secinot, ka pieteicējs izdarījis vairākus tādus citu citam sekojošus ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumus, kas saistīti ar ceļu satiksmei bīstamu vai traucējošu situāciju radīšanu.

Tā kā Protokolā norādītajā vietā un laikā veiktā manevra rezultātā pieteicējs faktiski apbrauca kreisajā joslā braucošos transportlīdzekļus pa labo joslu un veica tikai kreisajā joslā braucošajiem transportlīdzekļiem atļauto manevru, tādējādi klaji ignorējot gan 512. ceļa zīmes prasības un radot citiem transportlīdzekļu vadītājiem iepriekš neparedzētos traucējumus, jo kreisajā joslā braucošie transportlīdzekļu vadītāji varēja paļauties, ka no labās joslas neviens transportlīdzeklis krustojumā nebrauks taisnā virzienā, kas šajā vietā nav atļauts manevrs, un ņemot vērā, ka šāds CSN noteikumu pārkāpums ir saistīts ar ceļu satiksmei bīstamu vai traucējošu situāciju radīšanu, tiesa atzīst, ka Pārvaldes amatpersonas izskatāmajā gadījumā pamatoti inkriminēja

pieteicējam LAPK 149.[4] panta 13. daļas 1. punktā un 149.[4] panta 14. daļā noteiktos administratīvos pārkāpumus.

[12.2] Pieteikumā tiesai pieteicējs norāda, ka policijas darbiniekiem no savas atrašanās vietas nebija iespējams ar nepieciešamo precizitāti novērtēt pieteicēja pārkārtošanās vietu no labās joslas uz kreiso. Tiesa šādu pieteicēja argumentu atzīst par nepamatotu, jo no lietā esošās fotogrāfijas (lietas 46. lapa), kurā atzīmēta policijas posteņa atrašanas vieta, un no inspektora *I.R.* dienesta ziņojuma ir saprotams, ka policijas darbinieku postenis atradās Hanzas ielā Pulkveža Brieža ielas 25. nama pusē, no kurienes, raidot skatu pa diagonāli, skaidri pārredzama transportlīdzekļu plūsma pa Hanzas ielu Rūpniecības ielas virzienā un veids, kā transportlīdzekļi šajā virzienā šķērso krustojumu ar Pulkveža Brieža ielu, proti, brauc vienā vai divās kustības joslās.

Arguments, ka policijas darbinieki nevarēja redzēt transportlīdzekļu pārkārtošanos no labās uz kreiso joslu, konkrētajā gadījumā nav guvis apstiprinājumu, jo, kā izriet no Protokola un *I.R.* dienesta ziņojuma, pieteicējs krustojumu šķērsoja no labās, nevis kreisās braukšanas joslas. Proti, pirms krustojuma šķērsošanas nepārkārtojoties kreisajā braukšanas joslā.

Tiesas ieskatā ticamību faktam, ka pieteicējs krustojumu šķērsoja no labās braukšanas joslas, palielina arī pieteicēja paskaidrojumā norādītais apstākļu kopums, ka bija sastrēgums kreisajā braukšanas joslā, tikko bija iededzies atļautais signāls krustojuma šķērsošanai, pieteicēja vadītais transportlīdzeklis atradās tuvu krustojumam un pieteicējam pēkšņi radās nodoms mainīt braukšanas virzienu. Šādos apstākļos ir maz ticama iespējamība savlaicīgi pārkārtoties citā braukšanas joslā un šķērsot krustojumu CSN paredzētajā trajektorijā.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst par pierādītu apstākli, ka pieteicējs ir iebraucis krustojumā tā, kā norādīts policijas darbinieka ziņojumā un Protokolā.

[12.3] Kā tiesa norādīja iepriekš, konkrētajā situācijā nepārprotami saskatāma pārējo transportlīdzekļu vadītāju interešu ignorēšana, kā arī vienmērīgas satiksmes plūsmas traucēšana. CSN 6. punkts noteic, ka katram ceļu satiksmes dalībniekam ir tiesības uzskatīt, ka arī citas personas ceļu satiksmes norisē izpildīs noteiktās prasības. Tādējādi ikvienam sastrēgumā esošam transportlīdzekļa vadītājam ir tiesības uzskatīt, ka citas personas negūs priekšrocības ceļu satiksmē salīdzinājumā ar konkrēto transportlīdzekli citādi, kā vien saskaņā ar ceļu satiksmes noteikumiem. Priekšrocību gūšana, apsteidzot citus satiksmes dalībniekus, pārkāpjot ceļu satiksmes noteikumus, pati par sevi liecina par citu satiksmes dalībnieku interešu ignorēšanu.

Tā kā pieteicējs pa brauktuves labo joslu, kas paredzēta braukšanai krustojumā pa labi, apbrauca transportlīdzekļu sastrēgumu, kas lēnām virzījās uz priekšu pa atbilstošo joslu, tad ir pamats secināt, ka pieteicējs krustojumā traucēja vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai.

[12.4] Atbilstoši LAPK 35. panta otrajā daļā nostiprinātajam normatīvajam regulējumam, ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, kas konstatēti vienlaicīgi, un tos izskata viena un tā pati institūcija (amatpersona), administratīvais sods tiek uzlikts tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu.

Izskatāmajā gadījumā pieteicējam sods piemērots atbilstoši LAPK 149.[4] panta 13. daļas minimālajai sankcijai un minimālā soda piemērošana atzīstama par samērīgu un atsevišķu lietderības apvērumu izvērtēšanu neprasa.

Lietā nepastāv apstākļi [LAPK 17. – 19. un 21. pants], kuru dēļ persona no atbildības būtu atbrīvojama.

[13] Prasības, kādas ir izvirzāmas iestādes lēmumam, kas pieņemts administratīvā pārkāpuma lietā, ir uzskaitītas LAPK 274. pantā, kas paredz, ka izskatījusi administratīvā pārkāpuma lietu, institūcija (amatpersona) pieņem lēmumu šajā lietā. Lēmumā norāda: 1) tās institūcijas (amatpersonas) nosaukumu, kura pieņēmusi lēmumu; 2) lēmuma numuru, kura pirmie trīs simboli ir institūcijas trīsciparu

kods, ko piešķir Iekšlietu ministrijas Informācijas centrs; 3) lietas izskatīšanas datumu; 4) ziņas par personu, uz kuru attiecas izskatāmā lieta, un šīs personas pārstāvi; 5) lietas izskatīšanā konstatētos apstākļus un tos apstākļus, kuri mīkstina vai pastiprina atbildību par administratīvo pārkāpumu; 6) protokola par administratīvo pārkāpumu numuru, izņemot gadījumus, kad administratīvā pārkāpuma protokolu nesastāda; 7) normatīvo aktu, kas paredz atbildību par attiecīgo administratīvo pārkāpumu; 8) lietā pieņemto lēmumu.

Atbilstoši LAPK 237. pantā nostiprinātajiem lietvedības uzdevumiem administratīvā pārkāpuma procesā, iestādei ir pienākums savlaicīgi, vispusīgi, pilnīgi un objektīvi noskaidrot katras lietas apstākļus, izlemt to stingrā saskaņā ar likumu, nodrošināt pieņemtā lēmuma izpildi, kā arī noskaidrot cēloņus un apstākļus, kas veicina administratīvo pārkāpumu izdarīšanu, novērst pārkāpumus, audzināt pilsoņus likumu ievērošanas garā un nostiprināt likumību.

Tiesa konstatē, ka Lēmumā ir izvērtēts pieļautā administratīvā pārkāpuma sastāvs, kā arī ietvertas visas LAPK 274. pantā Lēmuma saturam izvirzītās prasības.

[14] Tiesa atzīst, ka izskatāmajā lietā pieteicējam administratīvais sods piemērots pamatoti un tiesiski, līdz ar to, ņemot vērā administratīvā soda preventīvo raksturu, tiesa uzskata, ka tas sasniedz LAPK 22. pantā noteikto mērķi – administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Ņemot vērā iepriekš norādīto, tiesa atzīst, ka Lēmums ir tiesisks administratīvais akts un tas nav atceļams, savukārt pieteicēja pieteikums nav pamatots un tas ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286. panta pirmās daļas 1. punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt *N.V.* [personas kods */personas kods/*] pieteikumu par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2009. gada 7. oktobra lēmuma Nr. 3552 [protokols Nr. 050/PA 646746] atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese I. Kaļiņina